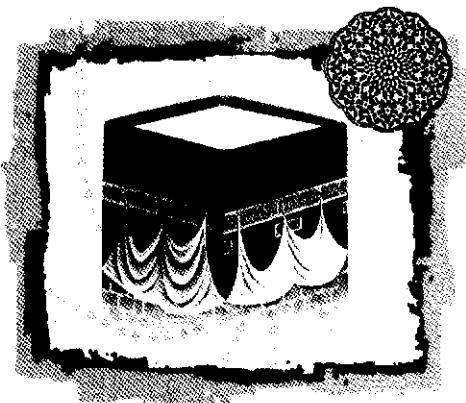

پرخی لر و پرگهای مراسم حج

عبدالکریم پاک نیا

لهم...»؛^۱ «به طور عمومی مردم را به انجام مراسم حج دعوت کن تا آنان پیاده و سواره از راههای دور دست به نزد تو آیند [و در مراسم حج شرکت کنند] تا شاهد منافع [مختلف دنیوی و اخروی حج] برای خویش باشند...». امام صادق علیه السلام می‌فرماید: امیر مؤمنان علی علیه السلام همواره فرزندان خود را به شرکت در مراسم حج توصیه می‌کرد و می‌فرمود: یا بئی افظروا بیت رَبِّکُمْ فَلَا يَخْلُونَ مِنْكُمْ فَلَا تُنَاطِرُوا^۲ فرزندانم! به خانه خدایتان توجه کنید

حاجی به ره کعبه ومن طالب دیدار او خانه همی جوید ومن صاحب خانه مراسم سیاسی، اجتماعی و معنوی حج، علاوه بر تجلی شکوه، عزت و اتحاد مسلمانان جهان، برکات و آثار و درسهایی نیز برای پیروان مکتب حیاتبخش اسلام دارد. به همین جهت، قرآن و پیشوایان معصوم علیهم السلام با تأکید فراوان به شرکت در این مراسم سفارش می‌کردند. خداوند متعال در سوره حج فرمان خود را به حضرت ابراهیم علیه السلام این گونه بیان می‌کند: «وَأَذْنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجَّ عَمِيقٍ لِيَشْهُدُوا مَنَافِعَ

۱. حج / ۲۷ و ۲۸.
۲. همان، ج ۴، ص ۲۷۲.

نغمهٔ توحید در کنار یکدیگر، اتحاد و یگانگی و اخوت اسلامی را از نزدیک احساس می‌کنند.

حج گزاران مسلمان در این عبادت دستهٔ جمعی، وحدت و همبستگی خود را به نمایش گذاشته و با مشارکت در مناسک روح بخش آن بر اهداف مشترک خویش که همان صفات بخشیدن به روح و جسم در پرتو آیین توحیدی ابراهیمی و محمدی است، تأکید ورزیده، عوامل نفاق و جدایی و انگیزه‌های تفرقه و تشتت را از خود دور می‌کنند.

مسلمانان مشتاق در ایام حج با شور و شوق وصف ناپذیری زیر پرچم «لا اله الا الله» اجتماع کرده، عزت و شکوه و اقتدار آیین نجات بخش اسلام را به جهانیان عرضه می‌دارند. مولوی پیام وحدت اسلامی را این گونه سروده است:

مؤمنان محدود لیک ایمان یکی
جسمشان محدود اماً جان یکی
همجو آن یک نور خورشید سما
صد بود نسبت به صحن خانه‌ها

که از شما خالی نماند؛ چرا که [در این زمینه] مهلت داده نمی‌شوید.»

علی‌الله‌یا در سخن دیگری فرمود: «اللهُ اللَّهُ فِي بَيْتِ رَبِّكُمْ لَا تَحْلُولُهُ مَا بَقِيْتُمْ فَإِنَّهُ أَنْ تُرِكَ لَمْ تَنَاظِرُوا،^۱ خدا را! خدا را! درباره خانه خدا در نظر بگیرید؛ تا هستید، آنجا را خالی نگذارید؛ زیرا اگر خالی شود، مهلت داده نمی‌شوید.»

با توجه به این روایات جایگاه حج و اهمیت آن در متون اسلامی به وضوح معلوم می‌شود. در این فرصت مروری کوتاه به برخی از برکات این اجتماع مهم و مراسم معنوی و سیاسی خواهیم داشت.

تبليور وحدت و همدلي

از جمله منافع و برکات حج تجلی وحدت و همدلی مسلمانان بر محور قبله‌ای واحد است. مسلمانان جهان از هر گروه و ملیتی با هدف مشترک از شرق و غرب جهان در گردآگرد خانه خدا جمع می‌شوند و با ایجاد ارتباط نزدیک همدیگر را بهتر می‌شناسند. آنان با تشکیل جلسات آگاهی بخش به تبادل افکار و تضارب آراء خویش می‌پردازند و با قرار گرفتن در صف واحد و زمزمه

آری، کعبه محور وحدت مسلمانان و مایه قیام و قوام و نماد اتحاد و برابری و برادری است که مهر و محبت ایمانی را جلوه گر می‌سازد. کعبه سمبول هماهنگی و ستون مقاومت و قیام در برابر شرک و الحاد و موجب آزادی در مقابل هر گونه بردگی و بندگی غیرحق می‌باشد. قرآن می‌فرماید: «جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَاماً لِلنَّاسِ»^۱; «خداوند کعبه و بیت الحرام را وسیله‌ای برای استواری [و سامان بخشیدن به] مردم قرار داده است».

حج تبلور شکوه و تجلی قدرت امت رسول الله ﷺ است و نمایشگاه حضور هم دلان و همراهانی است که ناهمگونی ظاهری را با همگونی نیتها و سیرتها پیوند می‌زنند تا شعار وحدت را فراتر از شکلها، رنگها و معیارهای جغرافیایی و نژادی و مذاهب گوناگون تحقق بخشیده، تعالیم آیین وحدت آفرین اسلام را ظاهر سازند.

۱. علل الشرائع، ج ۲، ص ۴۰۵.
۲. مانده / ۹۷

جان گرگان و سگان از هم جداست متحده جانهای شیران خداست موسم حج نفاق شکن و وحدت آفرین است و نیرومندترین عامل در تقریب بین مذاهب اسلامی است. مسلمانان از هر مذهب و فرقه‌ای اعم از شیعه و سنی حج را یکی از فرائض مهم الهی می‌دانند که در آن روح براذری و برابری در کالبد مسلمانان دمیده شده، نور مهر و عطوفت اسلامی جلوه گر می‌گردد و بر تمامی دلهای زنگار گرفته، نورافشانی می‌کند و بذر امید می‌پاشد.

مراسم حج با پیوند دادن قلبهای مستشتب به همدیگر و با رهانیدن مسلمانان درمانده در منجلاب جور و ستم مستکبران عالم، اقتدار و شکوه از دست رفته مسلمانان را بار دیگر در منظر جهانیان متبلور می‌سازد.

امام صادق علیه السلام فرمود: «فَاجْعَلْ فِيهِ الْأَجْتِمَاعَ مِنَ الشَّرْقِ وَالْغَربِ لِيَتَعَارَفُوا»^۲ خداوند اجتماع [با شکوه مردمان] شرق و غرب زمین را در مراسم حج [بر مسلمانان] مقرر کرد تا آنان همدیگر را بشناسند».

خداؤند کعبه و بیت الحرام را وسیله‌ای برای استواری وسامان بخشیدن به مردم قرار داده است.

که به شهرها و قبیله‌های تان باز گردید، آنچه را که در حق مامی دانید، به دولستان نزدیک و افراد مورد اعتماد تان بگویید. من خوف آن دارم که معارف الهی فراموش شود و حق از میان برود؛ البته خداوند نور خود را گسترش خواهد داد، گرچه کافران آن را نپسندند.^۱

امام در خطابه دیگری با استفاده از اجتماع پرشکوه حج از عموم مسلمانان برای شرکت در حماسه عاشورا دعوت کرد و فرمود: «من کان باذلًا فِينَا مُهْجَةٌ وَ مُوْطَنًا عَلَى لِقَاء اللَّهِ أَنفَسَهُ فَلَيَرْحَلْ مَعَنَا فَإِنِّي رَاحِلٌ مُضِّحًا إِنْ شَاء اللَّهُ تَعَالَى؛^۲ هر کس آمادگی دارد تا در راه ما از خون خود بگذرد و جان خود را به

تبليغ معارف اهل بيت ﷺ

موسوم حج بهترین موقعیت برای تبلیغ معارف الهی و رساندن پیام قرآن به مردم جهان می‌باشد؛ چرا که در آن کنگره جهانی مردم مسلمان از تمامی کشورهای اسلامی حضور دارند و آمادگی برای شنیدن سخنان حقیقی در افراد بیشتر است. رسول خدا ﷺ و ائمه اطهار ﷺ نیز از این فرصت به نحو شایسته‌ای برای تبلیغ دین بهره می‌گرفتند.

حضرت امام حسین علیه السلام برای تبلیغ معارف الهی و اهداف قیام خود از مراسم حج و اجتماع مسلمانان بهترین بهره را برد و فلسفه حرکت حماسی خود را به گوش امت اسلام رسانید. آن گرامی در اجتماعات مهم حاجیان، سخنرانیهای روشنگرانه و هدایت بخشی را سازماندهی کرد و برای افشاری سیاستهای شیطانی معاویه، جمعیت حاضر در سرزمین منارا که از اقصا نقاط کشورهای اسلامی جمع شده بودند، مورد خطاب قرار داد و فرمود: «ای مردم! سخنان مرا بشنوید و حرفهایم را بنویسید، آن گاه

۱. مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۲۹۰.

۲. لهوف، ص ۱۱۴.

قرار می‌دهد.

حاجی با کندن لباسهای همیشگی، خود را از گناه و معصیت جدا کرده، با پوشیدن لباس ساده احرام مرگ و معاد را برای اولین بار به یاد می‌آورد و تجربه می‌کند.

علیٰ ﷺ می‌فرماید: «وَفَرَضْ عَلَيْكُمْ حَجَّ بَيْنِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلَهُ قِبْلَةً لِلْأَنَاءِ بِرَدْوَنَةٍ وَرَوْدَ الْأَنَاءِمْ وَيَأْتُهُنَّ إِلَيْهِ وَلُؤْهُ الْحَمَامُ وَجَعَلَهُ سُبْحَانَهُ عَلَامَةً لِتَوَاضُّعِهِمْ لِتَقْظِيمَهِ قَادْعَانِهِمْ لِيَعْزِّهِ،^۱ [خداؤند متعال] حج خانه خود را بر شما واجب کرد؛ همان خانه‌ای که آن را قبله گاه انسانها قرار داد که همانند حیوانات تشنه به سوی آن روی می‌آورند و همچون کبوتران به آنجا پناهندۀ می‌شوند. خدای بزرگ حج خانه‌اش را نشانه فروتنی انسانها در مقابل عظمت خداوند و اعتراف آنان به عزت پروردگار قرار داد.»

مبارزه با تبعیض مژادی

از دیگر جلوه‌های معارف الهی در مراسم حج، تبلور عدالت و مساوات در آن مکان مقدس است.

انگیزه [شهادت و] ملاقات با پروردگار شارکند، لازم است با ما سفر کند. من ان شاء الله فردا صبح حرکت خواهم کرد.»

جلوه‌ای از جهاد اکبر

رفتن به خانه خدا و انجام اعمال حج در روح و جان افراد تأثیر می‌گذارد و هواهای نفسانی را در وجود انسان کنترل می‌کند. در حقیقت، حج گزار در عرصه حساس جهاد اکبر قرار می‌گیرد و خود را به مبارزه‌ای آشکار با نفس امّاره مهیا می‌کند.

مسلمان حج گزار با اولین حرکات خود که باستن احرام و پوشیدن لباس مخصوص و سردادن ندای دلنشین توحید آغاز می‌شود، همانند رزمده‌ای که با تجهیزات لازم و ذکر رمز عملیات به اردوگاه دشمن هجوم می‌برد، برای مبارزه با نفس امّاره، هواهای شیطانی و غرور و تکبر آماده می‌شود و در همان حال، عهد و پیمان بندگی با خدای عالمیان می‌بندد و با نه گفتن به وسوسه‌های بت نفس، شیاطین را از خود ناامید می‌کند و خویشتن را در پناه قدرت لایزال الهی

۱. نهج البلاغه، خ.

رسول واحد به طواف و مناسک می‌پردازند. آری، مراسم حج و کفارات و محرمات و تمام مناسک آن برای همه یکی است، همانند نماز که نمادی از عدالت و مساوات در میان انسانهای مسلمان به شمار می‌آید.

رسول گرامی اسلام در این زمینه می‌فرماید: «إِنَّ النَّاسَ مِنْ عَبْدَ آدَمَ إِلَى يَوْمِنَا هَذَا مِثْلُ أَسْنَانِ الْمُشْطَ لِأَفْضَلِ لِلْعَرَبِيَّ عَلَى الْعَجَمِيَّ وَلَا لِأَحْمَرِ عَلَى الْأَنْسُوَدِ إِلَّا بِالْقُوَّىٰ»^۱; همه مردم از زمان آدم تا به امروز همانند دندهای شانه [مساوی و برابر] هستند؛ عرب بر عجم و سرخ بر سیاه برتری ندارد، مگر به تقوا!»

ضامن بقاء اسلام

وجود مکانهای مقدس و مراکز عبادی و معنوی و زیارتی همواره در تبلیغ و ثبات دین میین اسلام نقش به سزاوی داشته است. این کانونهای توحید و بنگی و معرفت محور وحدت مسلمانان و ضامن بقاء این

خداآوند متعال بدون اینکه تفاوتی بین افراد بگذارد، همه افراد توانند را به این مراسم دعوت می‌کنند و می‌فرماید: «وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا»^۲؛ و برای خدا بر مردم است که به قصد حجّ خانه‌اش روانه شوند؛ آنان که توانایی عزیمت به سوی او را دارند.»

در آن مراسم سیاه و سفید، سواره و پیاده، شهری و روستایی و بومی و غیربومی فرقی ندارند، همه در یک صف و در کنار هم به عبادت مشغول‌اند. خداوند با اشاره به این مساوات می‌فرماید: «الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ الَّذِي جَعَلْنَا لِلنَّاسِ سَوَاءَ الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَاوِ»^۳؛ «مسجد الحرام را برای همه مردم برابر قرار دادیم، چه کسانی که آنجازندگی می‌کنند یا از نقاط دور وارد می‌شوند.»

تساویهای قبیله‌ای و نژادی و فردی و اجتماعی نمی‌تواند موجب تبعیض و نابرابری در خانه خدا شود، بلکه اشراف زادگان و فقیر زادگان همه در آنجا یکسان و با هم به عنوان برادران دینی و پیروان خدای واحد و

۱. آل عمران/۹۷.

۲. حج/۲۵.

۳. الاختصاص، ص ۳۴۱.

آنان نه تنها خود برای شرکت در این مراسم می‌کوشیدند، بلکه به یاران خود نیز دستور می‌دادند تا دیگران را به مراسم عظیم حج ترغیب کنند. به عنوان نمونه، علی بن یقطین یار و فادر امام کاظم علیه السلام با اشاره آن حضرت هر ساله دویست و پنجاه الی سیصد نفر را با هزینه خود به حج اعزام می‌کرد و علاوه بر کسب ثواب اخروی به آن مراسم معنوی رونق بیشتری می‌بخشید.^۲

تجدید عهد با امام زمان علیه السلام

زائر خانه خدا در کنار انجام اعمال حج مسئولیت بیشتری احساس می‌کند؛ زیرا او می‌داند که امام زمان علیه السلام در آنجا حضور دارد و حاجیان را می‌بیند، ولی آنان حضرت را نمی‌بینند. امام ششم علیه السلام با تأکید بر این باور می‌فرماید: «وَيَفْقَدُ النَّاسُ إِيمَانَهُمْ يَشَهَدُونَ الْمَؤْسَمَ فَيَرَاهُمْ وَلَا يَرَوْهُنَّ»^۳ [در آخر الزمان] مردم امام خود را نمی‌یابند. آن

آیین آسمانی بوده و هست. در این میان، نقش خانه خدا و مسجدالحرام بیشتر از سایر مراکز اسلامی است؛ چرا که همه گروههای اسلامی بدون در نظر گرفتن گرایشهای خاص خویش، خود را به زیارت این کانون عبادت و مرکز اسلام موظف می‌دانند و همه ساله در شهر مکه خود را به زیارت خانه خدا می‌رسانند. امام صادق علیه السلام در این باره می‌فرماید: «لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا مَا قَامَتِ الْكَعْبَةُ»^۱ پیوسته دین استوار خواهد بود تا زمانی که کعبه استوار است.»

بنابراین، مسلمانان برای حفظ موجودیت خود باید با تمام وجود این مراسم رازنده نگه دارند و سایر مراکز مقدس نیز همین نقش را دارند. اجتماع در مساجد، مشاهد مشرفه، حسینیه‌ها و نماز جماعت و جموعه و جلسات مذهبی همه در بقاء دین اسلام، تبلیغ و نشر معارف اهل بیت علیه السلام، دیدار اهل ایمان، تقویت دوستی و برادری و مجالست و مؤانست و تبادل افکار و اطلاعات مؤثرند. در سیره امامان معصوم علیه السلام نیز اهتمام به زیارت خانه خدا از جایگاه والایی برخوردار است.

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۲۱.

۲. رجال کشی، ص ۴۲۴.

۳. معجم احادیث المهدی علیه السلام، ج ۳، ص ۳۷۴
کمال الدین، ج ۲، ص ۳۴۶.

عثمان عَمْری به حضور همه ساله امام زمان عَلِیٰ در مراسم حج اشاره می‌کند و این حقیقت را این گونه ابراز می‌دارد:

«وَاللَّهِ إِنَّ صَاحِبَ هَذَا الْأُمْرِ لَيَخْضُرُ الْمَوْسِمَ كُلَّ سَنَةٍ يَرَى النَّاسَ وَيَغْرِفُهُمْ وَيَرَوْنَهُ وَلَا يَفِرُّوْنَهُ»^۱؛ به خدا سوگند! حضرت صاحب الامر عَلِیٰ در موسم حج هر ساله حضور می‌یابد، مردم را می‌بیند و آنان را می‌شناسد و مردم نیز او را می‌بینند، اما نمی‌شناسند.

افزوں بر حضور حضور حضرت بقیة الله عَلِیٰ در مراسم باشکوه حج بسیاری از عارفان و اولیاء الهی در آن روزهای استثنایی به مناو و عرفات و مشعر می‌شتابند و در کنار آن حضرت به طواف و سعی و انجام مناسک حج و مناجات می‌پردازنند. اصلاً شهر مکه مرکز آغاز حکومت عدل مهدوی خواهد بود^۲ و شایسته است حج گزار و لایی در مرکز حکومت امام زمان عَلِیٰ با آن گرامی تجدید پیمان کند.

**به خدا سوگند! حضرت
صاحب الامر عَلِیٰ در موسم
حج هر ساله حضور می‌یابد،
مردم را می‌بیند و آنان را
می‌شناسد و مردم نیز او را
می‌بینند، اما نمی‌شناسند**

حضرت در موسم حج حضور می‌یابد و مردم را می‌بیند، ولی آنها او را [به طوری که بشناسند] نمی‌بینند».

حج گزار شایسته با داشتن این باور نه تنها شوق و رغبت بیشتری را به انجام اعمال خالصانه حج نشان می‌دهد، بلکه لحظات حضور را غنیمت می‌شمارد و کمال حرمت و احترام را در پاسداشت آن مکان مقدس و حضور شایسته به جامی آورد و با امام عصر عَلِیٰ تجدید عهد می‌کند.

نائب خاص امام زمان عَلِیٰ محمد بن

۱. من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۲۰.
۲. غیبت نعمانی، ص ۲۲۸.